

Zvonimir Zahoray (1934. – 2021.)

Zvonimir Zahoray rođen je 14. siječnja 1934. u Daruvaru. Prezime Zahoray vrlo je neobično. Svi Zahorayi, koji su nastanjeni širom svijeta, potječu iz Zahora, sadašnjega predgrađa Bratislave, tridesetak kilometara sjeverozapadno od njezina središta, iza obronaka Malih Karpata, u ravnici Záhorie. U rodnom je Daruvaru završio pučku školu i nižu realnu gimnaziju, a Srednju tehničku građevinsku školu (građevinski tehnikum) 1952. u Osijeku i stekao zvanje građevinskoga tehničara arhitektonskoga smjera. Potom se 1953. zaposlio u zagrebačkome građevinskom poduzeću *Novogradnja*, gdje je u Daruvaru radio na gradilištu ljevaonice željeza i tvornice strojeva *Dalit*. Taj je posao prekinuo 1955. zbog odlaska na odsluženje vojnoga roka. Vojni je rok služio u ondašnjemu Kardeljevu (danas Pločama) te u Mostaru i u manastiru Morači u Crnoj Gori. Nakon povratka iz vojske 1956. zaposlio se u GP-u *Gradnja* u Daruvaru, gdje je do 1960. radio na poslovima voditelja građenja i dijelom projektiranja. Neko je vrijeme, do 1962., radio kao građevinski referent, poslije i inspektor, u Općini Daruvar, a potom ponovno do sredine rujna 1963. u daruvarskoj *Gradnji*, gdje je vodio gradilišta u Daruvaru, Grubišnome Polju, Velikim Zdencima, na ribnjacima u Končanici i slična. Tada se preselio u Vinkovce i zaposlio u GP-u *Graditelji*, gdje je vodio gradilišta, a neko je vrijeme bio i referent za zanatske radove.

U međuvremenu je 1966. sporazumno prešao u stambeno poduzeće *Dom*, koje je poslije postalo SIZ-om za stanovanje. Tamo je bio voditelj tehničke službe, a od 1977. i stručni suradnik za stambenu izgradnju te je obavljao nadzor u ime investitora. U zasluženu je mirovinu otišao 1. svibnja 1991. Odmah nakon što se preselio u Vinkovce, postao je član ondašnjeg DAGIT-a, koji je 1973. dobio sadašnji naziv DAGIT Vinkovci. Rad u toj stručnoj udruzi znatno je obilježio cijeli njegov život jer se intenzivno nastavio družiti i nakon umirovljenja, sve do smrti. Zahoray je članom Predsjedništva DAGIT-a

postao 1974., a pritom je obavljao raznovrsna zaduženja. Od 1986. do 1990. bio je predsjednik Društva, od 1974. do smrti voditelj financijskih poslova i knjigovodstva, u dva navrata od 1992. do smrti blagajnik, voditelj dijela administrativnih poslova te organizator stručnih ekskurzija i putovanja u zemlji i inozemstvu. Kao delegat DAGIT-a u dva je mandata bio član Predsjedništva HSGI-a (od 1987. do 1995.), član Izdavačkog savjeta časopisa *Građevinar* (od 1987. do 1991.) te član Nadzornog odbora HSGI-a (od 1995. do smrti). Za dugogodišnji je rad u društvima građevinskih inženjera i tehničara dobio brojna priznanja od HSGI-a (povelju zaslužnoga i počasnoga člana), matičnog Društva i drugih temeljnih društava poput onih iz Rijeke, Zadra i Čakovca. Inače, bio je utemeljitelj i voditelj fototeke i videoteke te cjelokupne arhive i stručne biblioteke DAGIT-a. Bio je među koautorima svih monografija što ih je DAGIT izdao prilikom obilježavanja minulih obljetnica. Zvonimir Zahoray autor je i neobične i zanimljive knjige koja je uz potporu HSGI-a izdana 2005. prilikom obilježavanja 45. obljetnice DAGIT-a. Knjiga "Dagitova putovanja (1963. – 2005.)" bila je svečano promovirana u Vinkovcima na proslavi obljetnice, a autor je za svoj rad dobio brojne pohvale. U njoj su potanko

opisana sva putovanja (ukupno 61) što ih je DAGIT Vinkovci organizirao tijekom gotovo četiri desetljeća, sa svim podacima o sudionicima, smještaju i dojmovima što ih je taj marljivi kroničar pažljivo bilježio. Specifičnost je tih putovanja, od kojih je trećina bila onih u inozemstvo, bila ta što ih je većinom organizirao upravo Zvonimir Zahoray. Uspjeh je te prve knjige bio vrlo poticajan jer je 2007. DAGIT Vinkovci izdao monografski prikaz stručnoga putovanja u Egipat na pedesetak stranica, u kojemu je Zahoray iznio sve osnovne podatke o putovanju i o Egiptu, što je pratio brojnim lijepim fotografijama.

Čini se da je upravo pisanje bilo strast Zvonimira Zahoraya jer je u međuvremenu napisao i autobiografiju "Moj život I. dio (doružna 2005.)" koju je, kako sam kaže, napisao "da moja djeca i unuci mogu pročitati sve o njihovom Zvonimiru". U njoj su zabilježeni svi osnovni podaci o njegovu podrijetlu i životu, o radnome vijeku, mjestima u kojima je stanovao, zbivanjima u Domovinskom ratu, ratnoj šteti na kući u Vinkovcima i o svim zbivanjima vezanima uz DAGIT. Opisao je i zbivanja vezana uz Košarkaški klub *Dinamo* i KUD *Lisinski* u Vinkovcima, u kojima je Zahoray također bio aktivni član predsjedništava dva odnosno jedno desetljeće. Opisao je, dakako, i sva putovanja s DAGIT-om, ali i ona u vlastitoj organizaciji, a potom automobile, fotoaparate i fotografije, a sve je zaključio opisom doba kada je u Daruvaru bio sudski vještak i sudac porotnik. U knjizi su popisane i sve nagrade, zahvalnice i povelje te nagradna putovanja. Na kraju želimo istaknuti to da je Zvonimir Zahoray cijeli niz godina bio među najaktivnijim i najuspješnijim članovima DAGIT-a, jednog od najboljih temeljnih društava HSGI-a. Bio je član DAGIT-a Vinkovci otkako se doselio u Vinkovce 1963., a član HSGI-a od 1. veljače 1959., dakle dulje od 60 godina. Dana 30. ožujka 2021. zauvijek nas je napustio naš Zvonimir.

Uredništvo časopisa Građevinar